

Fiscalia també recorre contra el permís a Bassa

L'exconseller Raül Romeva surt de la presó de Lledoners per primera vegada per treballar

Romeva, sortint de Lledoners ■ ACN

El PSOE lloa la taula de governs i menysprea Puigdemont

ERC reclama diàleg i mobilització

BAR ALSUS
Des de 1994
Especialitzat en tapes
Esmorzars de forquilla i ganivet
Ronda Països Catalans 86 MATARÓ - Tel. 93 757 46 76

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMARTS • 3 de març del 2020. Any XLV. Núm. 15288 - AVUI / Any XLII. Núm. 14158 - EL PUNT

NACIONAL, EUROPA - MÓN I L'ESPORTIU

P14,20

El virus frena l'expectativa de creixement econòmic

RECESSIÓ • La OCDE rebaixa a la meitat les previsions de recuperació econòmica mundial per l'expansió del coronavirus

S'activa el protocol per la Covid-19 en un institut de Girona

MESURES • El Ministeri de Sanitat espanyol estudia tancar escoles i obligar a fer teletreball a Madrid i al País Basc

EUROPA - MÓN

P19

Refugiats i migrants procedents de l'Afganistan arriben a l'illa de Lesbos després de creuar part de l'Egeu des de Turquia ■ ACN

Erdogan atia la crisi migratòria

Un nen mor en bolcar la seva embarcació davant la costa de Lesbos

Europa - Món

P18

Netanyahu, a un escó de la coalició de govern

Nacional

P16

Limitació dràstica de la velocitat a Barcelona

Entrevista Chakir El Homrani

P12

Conseller de Treball, Afers Socials i Famílies

"Casar algú a la força és una cruel violència masclista"

Cèsar Díaz
Foras de pa i degustació
Via Europa, 189 MATARÓ
Camí de la Geganta, 99 MATARÓ
Av. Puig i Cadafalch, 12-14 ARGENTONA
Plaça de la Constitució, 5 ÒRRIU

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director) i Joan Sarola (Sistemes). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch. **Comunicació:** Albert París.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Miquel Berga

Vells

Tots estem destinats a esdevenir generació tap de la generació següent. Ho escriu Vicenç Pagès a *Memòria vintage*, un llibre que suposa una aportació important i original al camp dels estudis culturals en llengua catalana. Té raó: ser tap és un destí. Potser per això, en molts camps, hi ha voluntat de fer discriminació positiva a favor dels joves i considerar l'edat un mèrit. Se'n queixava un col·lega l'altre dia adduint que no hi ha res d'especialment valuós en el simple fet de l'edat biològica: els joves són fantàstics i cal ajudar-los, deia, però és absurd convertir-los en taps de gent més gran només en virtut dels pocs anys que han viscut. Parlar dels vells amb commiseració és acceptable, però defensar-los com un actiu important en càrrecs de responsabilitat ja ha esdevingut una posició políticament incorrecte. Aquest fenomen ha estat notori en la vida política de les darreres dècades. L'actual carrera per la nominació del candidat demòcrata a

Ser tap és un destí. Potser per això, en molts camps, es fa discriminació positiva a favor dels joves

la presidència dels EUA està resultant interessant en aquest sentit. Per derrotar Trump es perfilen amb força dos candidats: Bernie Sanders, 78 anys, i Joe Biden, 77 anys. Si arriben a la presidència, tots dos acabarien el seu mandat amb vuitanta anys complerts. Això és una novetat. Que tremoli en Trump: els vells ataquen! Ara bé, el mateix Trump no és cap criatura –per més que sovint ho sembli– i ja en té 73, o sigui que aquesta vegada el tema de l'edat s'haurà de relativitzar.

Tot això em porta a recordar un dels moments més intel·ligents en la història dels debats presidencials als EUA. En les eleccions de 1984, Ronald Reagan en tenia 73 i el seu oponent, Walter Mondale, era un jovenet de 56. En ple debat, el conductor va interpel·lar el president en relació amb el seu estat de forma a la seva edat. Reagan ho va tallar magistralment: "Vull que el meu oponent sàpiga que no penso utilitzar la nostra edat com a tema d'aquestes eleccions. No penso aprofitar-me, de cap manera, per raons polítiques, de la joventut i la inexperiència del meu rival."

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

El gest més bell de la història dels César

Després d'anunciar-se la concessió a Roman Polanski del César a la millor direcció per *J'accuse*, l'actriu Adèle Haenel va aixecar-se i va sortir de la sala Pleyel cridant "Quina vergonya!" A fora de l'edifici, diversos col·lectius s'havien concentrat per protestar contra Polanski, que no va assistir a la cerimònia declarant abans que no ho faria perquè sabia que seria increpat per les "feministes" que fa temps que el "persegueixen". Acusat per diverses dones de violacions que hauria comès als anys setanta, a més del seu compte pendent amb la justícia dels EUA per haver abusat sexualment d'una menor, Polanski fa temps que es presenta com a víctima d'una persecució i fins i tot no ha negat un paral·lelisme entre la seva situació i la d'Alfred Dreyfuss, l'oficial que, com s'explica a la pel·lícula *J'accuse*, va ser condemnat l'any 1894 per una traïció que no va cometre, però de la qual va culpar-lo la mentalitat anti-semita estesa a França.

Molts donen suport a Polanski argumentant d'una banda que l'obra s'ha de separar del seu autor (o també que

“Però, de quina llibertat sexual parlen? L'abús sexual és un abús, i ho és de poder

l'home s'ha de separar de l'artista!) i de l'altra donant per feta una persecució propiciada per dones venjatives (si no directament mentideres) i orquestrada per "feminazis". Va ser a França que un grup de dones va signar un manifest anti-Me-Too en què afirmaven el dret a "importunar" (per part dels homes) com a part de la seducció. I és així que, tot just fa uns mesos, Adèle Haenel va convertir-se en la primera actriu francesa a atrevir-se a denun-

ciar que un director (Christophe Ruggia) va abusar-ne sexualment: ella tenia tretze anys i rodava el seu primer film. A l'endemà dels César, Haenel va declarar: "Diuen que defensen la llibertat d'expressió, però defensen el seu monopoli de la paraula. Premiant Polanski ens reenvien al silenci, ens diuen que callem." L'actriu hi afegeix que, apel·lant a la llibertat sexual, s'acusa de reaccionàries i puritanes les feministes que denuncien els abusadors. Però, de quina llibertat sexual parlen? L'abús sexual és un abús, i ho és de poder. A propòsit del gest de protesta de Haenel, considerant-lo el més bell de la història dels César, l'escriptora Virginia Desportes ha publicat un article a *Libération* afirmant que els poderosos estimen els violadors perquè la violació no és aliena al seu control abusi dels cossos declarats "subalterns" (explotats en el treball i el consum) exercit amb l'emparedat de la llei, els tribunals, la policia i els mitjans de comunicació que dominen. A vegades, però, hi ha algú que s'aixeca per no aplaudir l'espectacle de la seva humiliació.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/oxgrr6>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Esverats

No deixa de ser curiós, això que està passant amb la taula de diàleg. Si dius que ets escèptic amb els resultats que en puguin sortir, ara resulta que ets un radical, un extremista i no sé quantes coses més. N'has de parlar bé, i hi has de tenir una mena de fe cega. Si no, el que els deia, ets un radical. Ho dic, evidentment, després de sentir aquest cap de setmana les declaracions del president Puigdemont a Perpinyà, a qui se li retreu que no parlés de la mesa de diàleg (curiosa acusació) però, sobretot, que ho fes Clara Ponsatí en els termes que ho va fer. Ponsatí, no ens enganyem, va fer allò que en diríem "un Ponsatí". L'exconsellera i ara eurodiputada sempre s'ha caracteritzat per deixar-les anar sense contemplacions. O no se'n recorden, d'aquell "estàvem jugant a pòquer i resulta que anàvem de farol" quan va fer autocrítica de l'1-O? Ponsatí dissabte va fer "un Ponsatí" i va

“És una mica estrany, el que va passar aquest cap de setmana a Perpinyà

ser, com sempre, clara, que potser per això s'ho diu. Però que ara s'aprofiti tot plegat per dir que Torra no hauria de ser a la mesa de diàleg em sembla simplement una exageració. La situació, crec, la va aclarir ahir Puigdemont en una llarga entrevista a ca la Terribas. "Ara per ara, la taula de diàleg entre el govern català i l'espanyol no és útil perquè no ha arribat a cap acord, i el que ens interessa són les decisions", va dir, i hi va afegir que n'és una mica

"escèptic": "Hem de ser prudents per no aixecar falses expectatives", va concloure. Ni va dir que era partidari que JxCat s'aixequi de la taula de diàleg ni que tancava cap porta als acords. Va dir, simplement, que de moment no hi són, cosa que deu ser poc discutible i fàcil de comprovar. És una mica estrany, el que va passar aquest cap de setmana. Cent cinquanta mil persones –o dues-centes mil, no ho sé– se'n van a Perpinyà, el president els diu que estiguin preparades perquè al davant hi tenim una paret ("preparem-nos", va dir en un munt d'ocasions) i que tot plegat pot ser molt dur, i va i l'aplau-deixen. Ell es prepara perquè no confia del tot que el diàleg del govern espanyol sigui sincer. I hi ha una manera molt clara, de rebatre'l, i que tant de bo la veiem: i és posant acords, palpables i mirada llarga, sobre la taula. De moment, però, no hi són. I tothom s'esvera quan ho diu.

De reüll

Eva Garcia Pagán

Els virus que maten

Hi ha molta por i paranoia amb el coronavirus, i no seré jo la persona indicada per saber quin serà el nostre esdevenir. Però el cert és que estic una mica empicada i em fa vergonya estossegar (al colze, per descomptat) o mocar-me en públic. Em miren malament, i no els amago part de raó. Preocupats per un virus que té una mortalitat relativa, ni tan sols ens indignem altres "virus" certament més mortals, com el de la violència masclista (ahir, una altra dona morta pel seu exmarit a Còrdova; aquest cap de setmana, una

Feixisme, violència masclista... Aquests són els virus que fan més mal

noia violada a l'interior d'un vehicle a Barcelona...). Els anticossos per a aquests virus, però, han de venir de casa i de l'escola. De l'educació que reben i els valors que transmetem als infants. Algú, a Twitter, explicava aquests dies que a una nena de primer curs de l'ESO, el seu xicot l'havia obligada a esborrar del

telèfon tots els contactes masculins. I la nena ho explicava al xat de l'escola sense qüestionar-se a què l'estaven obligant. Una mare amb nens de l'edat dels meus m'explicava la setmana passada un fet semblant: que nens de quart de primària prohibien a altres nens de parlar amb les seves "xicotes", ni que fos al pati de l'escola. No veig ningú tan preocupat per aquesta xacra que mata més que un virus mutat. Feixisme, violència masclista, pobresa infantil, deshumanització d'una societat cada cop més egoista que rebutja el migrant... Aquests són els virus que fan més mal.

Les cares de la notícia

CONSELLER DE TREBALL, AFERS SOCIALS I FAMÍLIES

Chakir El Homrani

Contra el matrimoni forçat

A Catalunya hi ha unes 7.000 noies d'entre 15 i 19 anys filles de famílies procedents de països on els matrimonis forçats són una tradició vigent. El protocol contra la pràctica d'aquesta violència masclista pretén fer aflorar els casos que hi hagi i donar-hi la resposta adequada.

POETA I TRADUCTOR

Jaume C. Pons Alorda

Romanticisme anglès

El poeta i traductor mallorquí torna a col·laborar amb Edicions de 1984 per traduir ara –després de l'èxit de la seva traducció de *Fulles d'herba*, de Walt Whitman– *El Preludi* de William Wordsworth, una obra clau de la literatura, escrita per aquest introductor del romanticisme a Anglaterra.

PRESIDENT DE TURQUIA

Recep Tayyip Erdogan

Xantatge a Europa

El president turc sembla que no sàpiga com sortir-se'n, del vesper siria on s'ha ficat per protegir els seus aliats sunnites propers a Al-Qaida, i la seva primera opció ha estat fer xantatge directament a la UE, de la qual ha rebut centenars de milions, amb els refugiats sirians que té al país.

EDITORIAL

Els refugiats, l'ase dels cops

El president turc, Recep Tayyip Erdogan, en el seu afany per eixamplar les fronteres de Turquia a costa dels kurds i dels sirians, sembla no tenir aturador. I els principals damnificats de la seva política militarista, embrancat en una guerra a la província siriana d'Idlib al costat d'Al-Qaida i d'altres faccions gihadistes, són els refugiats. Els centenars de milers que fugen de nou dels combats al nord siria, però també els milions que fa temps que són a Turquia esperant d'entrar a Grècia. I, naturalment, els milers que malviuen en camps sobrecapats a les illes gregues a tocar de la costa turca. Aquesta setmana, Erdogan, colpejat amb força a Síria per l'aviació russa i l'exèrcit de l'Al-Assad, ha optat per una estratègia que ja li va donar fruits fa temps: fer xantatge a la UE. Així, el president turc no ha dubtat, contravenint els acords a què va arribar amb Europa, a canvi de milions d'euros, a obrir de nou les seves fronteres i a enviar cap a Grècia milers de refugiats ansiosos d'una millor vida lluny de la guerra i de la misèria dels seus països d'origen.

La UE un cop més, ha estat agafada a contrapeu i és tan culpable com el mateix Erdogan de la situació dels refugiats. Primer i, sobretot, per mantenir-los en condicions deplorables a Grècia i, en segon lloc, per no desplegar polítiques d'acollida amb cara i ulls, com seria desitjable en una societat avançada com l'europea. I enmig de tot plegat, la vergonya de les protestes feixistes d'aquests dies a Grècia, amb agressions intolerables als immigrants que hi arriben. Malgrat que es pugui entendre l'enuig que hi deu haver en algunes de les illes gregues amb milers de refugiats, el govern grec hauria d'actuar amb contundència contra aquest tipus de manifestacions.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Candidata del PSC

El PSC designa Batet per afrontar la "cruïlla" del 28-A. Iceta creu que els comicis serviran per triar entre "progrés i diàleg" o "involució i crispació"

10
anys

Mesures anticrisi

La Generalitat qüestiona les mesures del govern espanyol per frenar la crisi i creu que només es busca un "cop d'efecte".

20
anys

Torna a Xile

Després de gairebé disset mesos de procés judicial al Regne Unit, els esforços per jutjar Pinochet a l'Estat espanyol fracassen definitivament.

Full de ruta

Emili Bella

Democràcia a mà alçada

El portaveu del grup parlamentari d'Unides Podem al Congrés, Pablo Echenique, va respondre ahir a l'espanyolisme caspós amb espanyolisme caspós: "Bon dia! Marxo il·lusionat a la feina. Avui toca preparar 50 referèndums d'autodeterminació per trencar Espanya en 50 repúbliques socialistes soviètiques independents. Ho anomenem *diàleg* per despistar. Bon dilluns!" Ironia desafortunada que fa bafa de l'exercici del dret a l'autodeterminació, és a dir, d'una reivindicació que té el consens d'un 80% de la ciutadania de Catalunya.

La piulada prové d'un dirigent d'un partit que forma part de la taula de diàleg entre els governs català i espanyol. Hi ha qui, agafant-se a un ferro roent, considera minat el paper del president, Quim Torra, en aquesta taula per la intervenció de Clara Ponsatí en l'acte de Perpinyà en què proclamava que el diàleg és una "enganyifa", però qui realment queda desacreditat en la negociació són els comuns, amb els

La banda del govern representa més els comuns que la d'Iglesias i Castells. Són a les dues bandes de la taula: la del referèndum i la de la unitat d'Espanya. Equidistància 'premium'

seus Echeniques com a companys de viatge. El mateix Pablo Iglesias ja va deixar clar abans de les eleccions espanyoles que defensaria la posició de Pedro Sánchez a la taula, però és que el ministre proposat pels comuns, Manuel Castells, que temps enrere donava suport al referèndum de l'1-O, també. És normal que els comuns vulguin formar part de les reunions prèvies del govern amb partits i entitats per preparar la taula de diàleg, si a la banda on s'asseuen, la d'Iglesias i Castells, renuncien als seus postulats. Els representa més la banda del govern amb la reivindicació de l'autodeterminació que no pas la dels seus enviats i confluents. De manera que, fet i fet, ja són a les dues bandes de la taula: la del referèndum i la de la unitat d'Espanya. Equidistància *premium*.

En la pròxima reunió de tots els membres de la taula, que aixequin el braç els qui estiguin a favor de resoldre el conflicte amb un referèndum d'autodeterminació. Democràcia a mà alçada. I tothom retratat.

Tribuna

David Bueno i Torrens. Director de la Càtedra de Neuroeducació UB-EDU1ST

Polícia i extrema dreta

A la policia hi ha de tot: mossos que simpatitzen amb la CUP, guàrdies civils i policies nacionals amb Podemos, etcètera. Tanmateix, es té la percepció que en general tendeixen a mostrar més connivència amb l'extrema dreta que amb l'esquerra. Diversos estudis realitzats a Europa i als EUA així ho confirmen. També ho fan els resultats electorals mirats carrer a carrer, quan coincideixen amb casernes militars o de la Guàrdia Civil. Fa cinc setmanes vaig parlar de violència policial. Avui ho completaré reflexionant sobre aquest biaix.

DES DE LA PERSPECTIVA sociològica, aquestes professions destaquen per tenir una jerarquia estricta en què s'exalcen valors com l'autoritat i l'obediència, que coincideixen amb el que tradicionalment defensa la dreta. S'han realitzat més d'una quarantena de treballs científics que han buscat característiques neuronals que d'alguna manera es puguin associar a la mentalitat pròpia de

l'extrema dreta, i se n'han trobat.

LA MÉS DESTACADA és que les persones afins a l'extrema dreta, ja sigui perquè així ho manifesten com també valorant-ho amb tests d'orientació política, presenten unes amígdales cerebrals i una escorça entorínica més voluminoses. Les amígdales s'encarreguen de generar les emocions, i són hiperreactives a la por, l'amenaça i la ira. L'escorça entorínica s'associa a sensacions de fàstic, i sovint trasllueix en l'expressió del rostre. A més, a nivell conductual mostren una menor flexibilitat cognitiva, que és la característica mental que permet canviar d'idea o el curs d'una acció a mesura que s'obtenen dades noves.

EN CANVI, LES PERSONES que es classifiquen com a progressistes presenten una escorça cingolada més voluminosa. Aquesta zona del cervell està implicada en l'anticipació de recompenses, la presa de decisions, el control emocional, l'ètica i la moralitat.

Qualsevol conclusió més enllà d'aquestes dades és excessivament arriscada. Però si ho retornem a l'origen d'aquest article, l'aparent biaix policial amb l'extrema dreta, cal preguntar-se si les persones amb aquesta estructura neuronal tenen més tendència a escollir aquestes professions, o bé, en canvi, si són aquestes professions les que alteren a poc a poc l'estructura cerebral i l'esbiaixen, com s'ha vist en altres professions. Per exemple, els taxistes acostumen a tenir més desenvolupades les xarxes neuronals d'orientació espacial.

LA CONCLUSIÓ de l'article que vaig publicar el 28 de gener sobre violència policial és que cal dedicar encara més esforços a la seva formació. En aquest cas, la conclusió és la mateixa. Si es vol evitar aquest biaix en benefici d'una societat més justa, cal que la formació i el reciclatge periòdic necessaris estiguin destinats, també, a disminuir la hiperreactivitat de les amígdales i de l'escorça entorínica.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Mesa de diàleg i llengua catalana

■ El dimecres 26 de febrer es va constituir la tan esperada mesa de diàleg entre el govern espanyol i el govern català. Segons ens informen els mitjans, la trobada va tenir un caire positiu, tot i que el contingut dels temes que es tractaran a les posteriors trobades mensuals, sembla que encara es desconeixen malgrat que el president Pedro Sánchez, en l'anterior entrevista amb el president Torra, havia aportat una llista de 44 qüestions a tractar.

En el desenvolupament d'aquestes sessions de diàleg temem molt que no hi sigui present una qüestió tan cabdal com és la recuperació de l'estatus de la llengua catalana, com a mínim, a la situació que tenia abans que el govern del PP, durant el seu mandat i de forma extrema durant l'aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola, dictés

més de 60 disposicions que l'ataquen i la marginen en l'àmbit administratiu i social. Informació que coneixem per la difusió feta per la Plataforma per la Llengua, entre d'altres.

Aquesta és una qüestió gens difícil de resoldre, si uns i altres volen conduir amb bon peu el diàleg. I serà un bon símptoma, que aquest tema tan transcendental per al futur de Catalunya hi sigui present i es resolgui positivament per a la llengua vexada.

Alguns catalans oblidem massa sovint que "la llengua és la nació". Sempre ho ha estat i també ho hem de considerar en els nostres dies.

JOAQUIM ARENAS I SAMPERA
Premià de Mar (Maresme)

No és això, company, no és això

■ No és la meua intenció entrar en polèmiques, perquè ni

és el meu estil ni és la funció de la secció *El lector escriu*. Una altra cosa és haver d'acceptar qualificatius i judicis de valor que no tenen res a veure amb la realitat però molt amb la percepció. És per aquest motiu que considero del tot necessari respondre a la carta titulada *L'independentisme i la intolerància*, publicada a El Punt Avui el dia 25 de febrer, per tal de fer algunes puntualitzacions. D'entrada, expressar la meua total conformitat amb el contingut de la carta *Tenen un tresor*, publicada a El Punt Avui el dia 1 de febrer. Penso exactament el mateix, i com jo, moltíssima gent d'aquest país que, al marge de les seves tendències ideològiques, està farta d'estratègies i tàctiques partidistes. Pel que fa a la carta *Xitxarellos a ballar... Xu, xu, xu, xu*, publicada a El Punt Avui el dia 2 de febrer, signada per mi, dir que és una crítica —en clau humorística— a un pro-

cedir sobre el qual tinc dubtes més que raonables i que ja veurem cap on ens porta. En qualsevol cas, reivindicco el sentit de l'humor com a teràpia per fer més suportables els temps que corren i els esdeveniments als quals estem advocats. Així doncs, considero fora de lloc qualificar de "penós" el fet de llegir ambdues cartes, perquè ni es "menysprea" ni es "ridiculitza". Pel que fa a la suposada "intolerància", "manca de respecte" i "projecció d'empenyament", res en absolut; ans al contrari, manifestar tot el meu respecte i admiració per a qui es dedica a la política entesa com a servei a la ciutadania, amb coherència i honestat, sense "fer volar coloms", "marejar la perdiu" o pretendre "fer combregar amb rodes de molí".

JAUME FARRÉS
Olesa de Montserrat
(Baix Llobregat)

La frase del dia

“Molta de la gent que es va desplaçar a Perpinyà vota opcions molt diferents”

Carles Puigdemont, 130È PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Tribuna

Andreu Mas. @Andreumasd. Periodista, escriptor i consultor en comunicació

El virus de la por

Fa una certa angúnia comprovar com s'ha deteriorat la meua professió. Fa temps que el periodisme va deixar de ser allò que vaig tenir la sort de poder aprendre en la redacció d'aquest diari fa quasi 30 anys. Em van ensenyar que el periodisme era una forma de vida basada en la recerca de “la veritat” (que no existeix en estat pur); d'honestat personal; que no tenia horari i que et feia estar constantment preguntant-te per què el món funcionava d'una manera determinada o d'una altra. Aquest periodisme no es podia fer des de la redacció, ni assegut en una cadira, ni telefònicament. Com dirien a *Expedient X*, “la veritat era allà a fora”. Els fets i les persones que els podien explicar eren al carrer i només et podies acostar mínimament a respondre les sis preguntes bàsiques a les quals ha de donar contesta un article periodístic a partir de contrastar fets, proves i argumentacions contraposades. I fent tot allò, no tenies cap garantia que no te l'estiguessin fotent entre tots.

Doncs bé, aquest esperit crític, que feia de la nostra professió una cosa romàntica i a vegades aventurera, s'ha perdut. Els mitjans d'un manera o altra sempre han servit el poder, però guardant l'aparença d'independència editorial. Ara ja no. Els mitjans (televisió, ràdio, premsa i mitjans digitals) formen part de l'engranatge del poder. La seva tasca, arreu del món, és esdevenir mers repetidors d'informacions inexactes, esbiaixades i vulgarment manipulades. Són transmissors de notes de premsa i de declaracions buides de contingut que no aporten res a la nostra vida. El més preocupant és que aquesta falta d'esperit crític, que molts ja adquireixen durant el seu període universitari, porta els *media* a ser còmplices de campanyes orquestrades des del poder amb la finalitat, cada cop més evident, de controlar la població. L'exemple realment escandalós és el

tractament de la propagació del coronavirus conegut com a Covid-19. Els mitjans van curullar d'informacions amb dades estadístiques sobre nombre d'infectats i de morts; sobre ciutats on la població és confinada; sobre l'escassetat de mascaretes i la facilitat de contraure el virus. Un s'asseu davant la televisió i creu que l'apocalipsi zombi ha començat: carrers buits, telepresentadors amb cara de circumstàncies, especialistes de no se sap ben bé què parlant de pandèmies com si estiguéssim en el dia del judici final a la tarda (com dirien els Monthly Pyton, cap a l'hora de prendre el te)... I tu no saps què fer, si començar a depilar-te les venes, construir una mascareta amb paper d'alumini o trucar al 061, tot i que no et fa mal res, però per si de cas, perquè avui has passat per davant d'una botiga de tot a 1 euro regentada per xinesos... Una informació que se serveix entre el resultat d'un partit de futbol, una violació múltiple, tres accidents de trànsit i el míting de Puigdemont a Perpinyà...

“El nou coronavirus és l'eina que el poder fa servir per atemorir la població i també per accelerar el creixement de la crisi econòmica

El que no ens diuen és que comparada amb moltes altres malalties el Covid-19 té una dimensió relativa, fins i tot si la comparem amb episodis de virus d'aparició violenta anteriors. El 2002, el virus SARS, també nascut a la Xina, tenia una taxa de mortalitat del 9%; el 2012, el MERS, que també va passar d'animals a persones, un 34%; i el covid-2019? Una taxa del 2%... Tots aquests percentatges no són res si ho comparem amb el nombre de persones que cada dia moren al món de fam: 25.000! (per anar-hi pensant, no?). Tot i que li han buscat un nom ben llampanant, coronavirus!, típic de pel·lícules de doctors superherois de l'exèrcit (americà, és clar); el cert és que un 15% de les gripes comunes les causen quatre coronavirus vells coneguts dels serveis mèdics. Que bé que està anant aquesta “nova malaltia” per confinar ciutadans, estendre la por i augmentar els mecanismes de control de la població. Abans l'amenaça era el terrorisme extremista islàmic, avui ho és un virus –que, per cert, Susanna Griso: no es pot tractar amb antibiòtics!–, que com el terrorisme pot aparèixer a qualsevol lloc. També és curiós que la malaltia, ves per on, produeixi més mortaldat en la gent més gran...

Finalment, el coronavirus ha estat l'eina utilitzada per provocar la prevista caiguda de les borses. Mentrestant, les accions de certes farmacèutiques s'han revalorat fins a un 157% en un dia. I negocis tan poc proclius a cresques importants com el de les mascaretes quirúrgiques o la roba de protecció de risc biològic han crescut un 700% i un 230%, respectivament. Ja ho diuen: tota crisi és una oportunitat. Per cert, el producte interior brut xinès es pot contraure entre un 1 i un 2%, cosa que tindrà conseqüències econòmiques a escala planetària, perquè el xinès és un 18% del PIB mundial. No volíeu crisi, doncs apa, servida en mascareta...

De set en set

Enric Serra

El crèdit s'acaba

Segons els sondejos del CIS fets públics dijous passat, els partits independentistes podrien perdre suport en comparació amb els

resultats obtinguts en les darreres eleccions espanyoles del passat 10 de novembre. En aquesta eventualitat, el PSC guanyaria els comicis a Catalunya i desplaçaria ERC al segon lloc, mentre que els comuns farien fora JxCat del tercer per deixar-los a força distància, en el quart. Amb totes les prevencions i biaixos que calgui aplicar a aquest estudi, no es pot passar per alt que ens trobem davant d'un indicador d'un cert retrocés del vot independentista. No convé refiar-se de l'eufòria d'actes multitudinaris com el de dissabte passat a Perpinyà o com l'11-S, que potser seran els únics aquest any després de l'evaporació del Tsunami Democràtic. Perquè les urnes són l'únic marcador homologat, el factor que determina la força per a esdevenir interlocutors, per a forçar pactes, per a legitimar propostes polítiques. I si el vot independentista es desplaça cap a opcions que no ho són, potser no és que s'estigui eixamplant cap base sinó que els ciutadans estan començant a recollir el fruit que se'ls ha sembrat. Si el consens o la unitat estratègica per a la independència han estat puntuals o, fins i tot, un miratge, si ja no hi ha propostes concretes i mobilitzadores sinó enunciats pomposos i buits, si a la multitud que ha estat ajuntant mans i espatlles per a empènyer cap a l'autodeterminació se li ofereixen divisions internes i disputes per l'espai electoral, potser hi ha qui ha decidit que ja no val la pena menar el carro cap on no vol anar el cavall i prefereix mirar també pels seus interessos immediats a través d'un espectre polític més ampli i més pragmàtic. El crèdit s'acaba quan la confiança es perd.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**Fre a la
velocitat a
Barcelona**

En els pròxims dos anys el 75% dels carrers de la ciutat estaran limitats a 30 km/hora

**Els municipis
volen més
protagonisme**

Les entitats municipalistes reclamen tenir veu en les decisions polítiques de país

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“La mesa no és cap engany”

FE • El PSOE lloa la mesa de governs, tot i l'opinió d'un “fugitiu”, i reivindica Junqueras **VEU** • “Com més hi cridi algú en contra, més útil és”, diu Narbona **TO** • Puigdemont no renuncia a la unilateralitat i ERC veu erroni contraposar la taula a la mobilització

David Portabella
MADRID

La mesa de governs és el fusible del circuit elèctric que alimenta la legislatura de Pedro Sánchez i el que hauria d'assegurar que no es cremi el seu objectiu de tenir el pressupost del 2020 aprovat a l'estiu amb l'impreescindible vot d'ERC. Després d'un cap de setmana en què fins a Madrid han arribat les veus des de Perpinyà de Carles Puigdemont i Clara Ponsatí posant en qüestió els rèdits polítics futurs de la mesa i anunciant que ha arribat l'hora de “la lluita definitiva”, la presidenta del PSOE, Cristina Narbona, va sortir ahir a abandonar el compromís de Sánchez amb la taula de governs i va rebaixar l'opinió del 130è president català a “manifestacions d'una persona fugada”. “Com més cridin alguns en contra d'aquesta mesa, més útil pot ser la mesa de diàleg”, va desafiar Narbona l'òrbita tant de JxCat com de la Crida. “La mesa no és cap engany”, sentencià la dona forta del PSOE.

Abans de viure la reunió inaugural de la mesa a La Moncloa el 26 de febrer, Sánchez ja sospitava que al davant hi té i hi tindrà una delegació catalana amb integrants de JxCat i d'ERC que es malfien d'ell amb diferent intensitat. El míting de Puigdemont a Perpinyà només ha fet que certificar a ulls del PSOE que JxCat es disposa a

Les frases

“L'opinió d'un fugitiu que ha d'anar a 40 quilòmetres de la frontera a dir-la no és al debat de la mesa”

Cristina Narbona
PRESIDENTA DEL PSOE

“Seria un error i una irresponsabilitat contraposar diàleg i negociació amb l'Estat amb la mobilització als carrers i les places”

Marta Vilalta
PORTAVEU D'ERC

“El ‘sit and talk’ no es pot convertir en ‘wait and see’. La mesa no és útil perquè no ha arribat a cap acord”

Carles Puigdemont
130È PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Sánchez blanqueja Puigdemont, un fugitiu que diu que tornarà a donar un cop a la legalitat. En campanya prometia portar-lo”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

marcar de prop ERC en el dia a dia de la mesa. Però a qui Sánchez necessita al Congrés no és a JxCat, sinó als republicans de Gabriel Rufián, com es va plasmar en la decisiva votació del sostre de despesa –pas previ al pressupost– que el president espanyol va salvar l'endemà de la mesa gràcies a l'abstenció d'ERC i malgrat el no dels de Laura Borràs.

Escollar Junqueras

La presidenta del PSOE va voler diferenciar entre Puigdemont i Junqueras tant des del punt de vista polític com de l'estricta consideració personal aprofitant el missatge que el líder d'ERC empresonat va enregistrar per a l'acte de Perpinyà. “En aquest acte tots els presents van tenir l'ocasió d'escollar Junqueras, que va donar

valor a la mesa de diàleg”, reivindicava Narbona en referència a la veu del líder republicà. Als antípodes se situa la valoració dedicada a Puigdemont, perquè la circumstància de l'exili no li mereix empatia. “Les manifestacions d'una persona fugida de la justícia, que ha d'anar a 40 quilòmetres de la frontera espanyola a donar la seva opinió no formen part de les converses en aquesta mesa”, va etzibar Narbona.

El risc d'esperar i veure

La diferent fe que mostren JxCat i ERC sobre la mesa –malgrat l'evidència que dimecres compartien la delegació catalana amb Quim Torra i Sánchez copresidentant la taula al Saló Tàpies– es va dirimir ahir en públic. En una entrevista a Catalunya Ràdio, Puigdemont ho va voler

resumir amb dues expressions en anglès. “El *sit and talk* no es pot convertir en un *wait and see*”, va sentenciar Puigdemont com a manera d'advertir contra el risc de convertir el diàleg en contemplació i espera per guanyar temps. “La mesa de diàleg no és útil perquè no ha arribat a cap acord, de moment. El que ens interessa són les decisions, els compromisos i el compliment dels compromisos”, es va desmarcar Puigdemont d'una taula on hi ha asseguts afins seus com ara el mateix president Torra, però també el conseller de Polítiques digitals, Jordi Puigneró; la diputada de JxCat Elsa Artadi, o el seu excap de gabinet Josep Rius. “Hem de ser molt prudents per no despertar falses expectatives”, hi afegeia.

Vilalta i el ‘sit and talk’

Qui recollia el guant llançat per Puigdemont era la portaveu d'ERC, Marta Vilalta, tot atribuint l'autoria del *sit and talk* a l'òrbita “postconvergent”. “Ens deien que era impossible poder fer seure el govern espanyol en una mesa de negociació i això ha succeït. Ara ens diuen que no servirà de res. Doncs bé, no hi renunciarem”, rebatia la vicesecretària general d'ERC. Per Vilalta, “no és una bona idea, és un error, contraposar el diàleg amb l'Estat a la mobilització als carrers i a les places; són instruments complemen-

taris per avançar cap a la consecució de la República catalana”. Ras i curt: els republicans fan una crida a valorar la mateixa mesa que l'eurodiputada Clara Ponsatí va retratar com a

“Ser prudents i no despertar falses expectatives”, dicta Puigdemont

“enganyifa”. Vilalta, això, sí, va evitar opinar sobre si veu contradictori el fet que Torra presidís una mesa a La Moncloa que és qüestio-

nada ara a partir de l'acte a Perpinyà per Puigdemont i Ponsatí.

“Hiperventilar els seus”

El xoc estratègic al si de l'independentisme arriba també a la bandera de la unilateralitat. “No he abandonat la via unilateral, no és il·legítima. Per mi, el model és Montenegro, però si aquesta via amistosa no és possible, hi ha un camí difícil però no impossible que és el de la via unilateral. És un recurs, l'últim, però no podem renunciar-hi”, defensava ahir Puigdemont. Des del PSC, la portaveu, Eva

L'APUNT

El mirall del Mobile i el coronavirus

Xavier Miró

Dimarts 25 de febrer, l'endemà que s'hauria inaugurat el suspès Mobile (MWC) a Barcelona, es va confirmar el primer cas de coronavirus a la ciutat. El 26 es confirmava el segon. Si s'hagués fet, el congrés de mòbils no s'hauria clausurat fins al dijous 27. S'imaginem el pols de l'opinió pública o publicada? S'hauria aplaudit o acusat Mobile i autoritats? Només cal recordar que

s'han robat mascaretes d'hospitals per imaginar la reacció davant la presència a Barcelona de centenars de professionals de les tecnològiques asiàtiques. O recordar que el mateix govern espanyol que insinuava interessos obscurs i no sanitaris en la suspensió del Mobile recomanava al cap de quatre dies no viatjar a Itàlia. Ens reflectim al mirall amb orelles de ruc.

Torra i Sánchez
copresidint la mesa de governs el 26 de febrer a La Moncloa
■ CHEMA MOYA / EFE

Granados, va acusar Puigdemont de fer a Perpinyà un acte per "hiperventilar els seus seguidors" precisament quan s'ha constituït la taula de diàleg. "Voler que el diàleg fracassi és un acte d'irresponsabilitat", va subratllar. Granados també critica ERC per "continuar fent de cossa" de l'espai de JxCat i exigeix a Torra que tiri endavant el diàleg per al "retrobrament" entre catalans.

Solució per als presos

El PSC defensa que són els grups parlamentaris del Congrés els que han de trobar una sortida per als diri-

gents catalans condemnats per sedició i no la taula de diàleg entre governs. Segons la viceprimera secretària i portaveu parlamentària del PSC, és a l'agenda de 40 punts plantejada per Sánchez del que es parla i s'ha de negociar a la mesa entre governs i també al si de la comissió bilateral.

"República dictatorial"

El líder del PP, Pablo Casado, va acusar Sánchez d'incomplir la promesa de campanya sobre Puigdemont, perquè en el debat televisiu es comprometia a portar el president exiliat

de retorn a Madrid. "Sánchez blanqueja Puigdemont, un fugitiu que diu que tornarà a donar un cop a la legalitat. En lloc de portar-lo davant la justícia, com va prometre en campanya, ni tan sols s'ha queixat a les autoritats franceses per l'acte de Perpinyà i ho ha hagut de fer el PP", va lamentar Casado. Encara més lluny arriba la presidenta de la regió de Madrid, Isabel Díaz Ayuso: "Sánchez continua, una vegada i una altra, deixant-se trepitjar i humiliar per aquells que volen portar una part d'Espanya a una república dictatorial". ■

Es busca dia per a la cita del març, tot i el procés a Jové

Amb l'arribada del mes de març arrenca el repte del govern espanyol i del govern de la Generalitat de trobar una data per celebrar la segona reunió, que haurà de tenir lloc a Barcelona com a partit de tornada de la reunió inaugural celebrada el 26 de febrer al Saló Tàpies de La Moncloa. El repte de trobar un dia que convingui a les dues agendes conviu amb la circumstància sobrevinguda del processament de Josep Maria Jové, puntal de la mesa en representació d'ERC.

En la compareixença posterior a l'executiva, la presidenta del partit, Cristina Narbona, evitava opinar sobre el paper de Jové en la mesa un cop ha estat processat per l'1-O. El procés judicial és una molèstia no només perquè enrareix la pròxima reunió i posa pressió als ministres que seguïn al seu davant, sinó perquè resta dies al mes. La citació judicial està fixada per al dimecres 11 de març, així que aquest és el primer dia que les dues delegacions han descartat per a la trobada.

Com que aquesta setmana està del tot descartada, la cita apunta a la tercera o la quarta setmana del mes de març. Amb Pedro Sánchez i Quim Torra fent un pas al costat –ja només hi tornaran si hi ha acords a rubricar o bé per a l'avaluació al cap de sis mesos–, juntament amb la vicepresidenta, Carmen Calvo, i el vicepresident, Pere Aragonès, el repte afegit és refer les delegacions. Pel que fa a la Generalitat, serà el republicà Alfred Bosch el que quedi com a conseller de més rang. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La portaveu d'ERC, Marta Vilalta, ahir, després de la reunió executiva a la seu del partit ■ ACN

ERC reclama a JxCat que no confronti diàleg i mobilització

Paluzie aplaudeix la demostració de força de la base independentista, que “sap situar-se per damunt de les picabaralles partidistes” ■ El PSC acusa Puigdemont d’haver fet “un míting per hiperventilar els seus seguidors”

Emili Bella / Xavier Miró
BARCELONA

ERC va advertir ahir Junts per Catalunya que és “un error” confrontar la taula de negociació amb l'Estat i la mobilització. En plena ressaca pel multitudinari acte de dissabte a Perpinyà, la portaveu republicana, Marta Vilalta, va alertar que “no és bona idea” contraposar la negociació amb la demostració de força al carrer: “Són eines complementàries per avançar cap a la República; no només és compatible, sinó estrictament necessari.” Els republicans es van desmarcar de l'exconsellera exiliada Clara Ponsatí, que va qualificar d’“enganyifa contraposar diàleg i independència”.

“No ens posem la bena abans de la ferida; sabem que serà complex i difícil, però no abandonarem –o com a mínim ERC no ho farà mai– aquesta taula de negociació”, va puntualitzar Vilalta, insinuant que podria arribar el dia que JxCat sí que l'abando-

Les frases

“Nosaltres no ens aixecarem de la taula ni la donarem per morta abans que comenci a treballar”

Marta Vilalta
PORTAVEU D'ERC

“La base independentista sap situar-se per damunt de les picabaralles partidistes”

Elisenda Paluzie
PRESIDENTA DE L'ANC

“[El PSC és] l'antídot davant de Puigdemont i de l'independentisme hiperventilat”

Eva Granados
VICEPRIMERA SECRETÀRIA DEL PSC

Nogueras pregunta pel desplegament policial a l'AP-7

La diputada de JxCat al Congrés Míriam Nogueras ha registrat dues preguntes al Congrés adreçades al govern espanyol. D'una banda, quin cost ha tingut l’“inusual” desplegament policial dissabte passat als peatges de l'autopista AP-7 que va fer que hi quedessin encallades moltes persones

que es dirigien a l'acte de Perpinyà, i que podria constituir “una il·legal suspensió de l'article 2 del tractat de Schengen”, de lliure circulació, i de la mateixa Constitució espanyola, “ja que es va anar a atacar, directament, el dret constitucional a reunir-se i manifestar-se”. D'altra banda, JxCat tam-

bé ha preguntat si aquestes mesures van ser ordenades pel Ministeri de l'Interior o bé van ser “adoptades unilateralment” pels cossos i forces de seguretat de l'Estat.

El desplegament va fer que molta gent arribés tard a l'acte o que, davant d'aquesta perspectiva, girés cua.

ni. En qualsevol cas, la portaveu republicana va retreure a JxCat, també sense citar directament la formació, que fa un temps defensaven que era impossible fer seure l'Estat en una taula i ara els diuen “que no servirà per a res.” “Seria ir-

responsable negar el diàleg i la negociació”, va insistir.

Vilalta va evitar valorar els xiulets que es van sentir entre una part dels congressats a Perpinyà en un moment de la intervenció enregistrada d'Oriol Junque-

ras en què es va veure una

imatge de la taula de negociació. “Jo vull reivindicar la demostració de força de l'independentisme i la rellevància del fet simbòlic que alguns dels exiliats poguessin retornar a terres catalanes”, va celebrar.

En aquest context, la

presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, va aplaudir la nova demostració de la capacitat de mobilització de la base independentista, “que sap situar-se per damunt de les picabaralles partidistes i centrar-se en allò que és essencial”, que, en el cas de Perpinyà, és “el suport a l'exili, la celebració de les victòries jurídiques internacionals, l'agraïment a la Catalunya del Nord i la persistència en la reivindicació de la independència”.

D'altra banda, la portaveu parlamentària del PSC, Eva Granados, demanava ahir al president Quim Torra que tiri endavant el diàleg pel “retrobarment” entre catalans i acusava Carles Puigdemont d’haver fet a Perpinyà un “míting per hiperventilar els seus seguidors” precisament quan s’ha constituït la taula de diàleg. “Voler que el diàleg fracassi és un acte d'irresponsabilitat”, afirmava Granados, que va criticar ERC per “continuar fent de cossa” de JxCat i Puigdemont. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Sense presses per la data

L'ambient electoral sense data concreta per celebrar les eleccions no afavoreix el clima polític català. Cada dia queda més lluny l'anunci del president de la Generalitat, Quim Torra, de convocar eleccions després de l'aprovació del pressupost. Serà aprovat el 18 d'aquest mes. En la tramitació parlamentària van per feina a l'hora de votar a favor i en contra. En les comissions queda clar que el pressupost tindrà el llum verd del govern i el suport dels comuns. Tècnicament seria possible aprovar el pressupost, més les corresponents impugnacions, i, al cap dels 54 dies reglamentaris, celebrar eleccions al Parlament al juny. Un mes idoni electoralment. Fa bon temps, és abans de les vacances per a moltes persones i queda allunyat dels comicis bascos i gallecs del 5 d'abril, els resultats dels quals mai són vinculants, tot i que sovint marquen tendència, sobretot pel que fa als partits estatals.

El panorama és inquietant. Va més enllà d'una simple convocatòria electoral. Cada dia esdevé una incògnita al voltant de la data de les futures eleccions. Cap partit polític té fets els seus cartells, els seus eslògans ni un guió d'actes de campanya. Ni, com és el cas de Junts per Catalunya, té un candidat clar per presentar-se a les eleccions. Ningú s'atreveix a posar data a aquestes eleccions. Qui les ha de convocar és el president de la Generalitat, que si bé fa uns mesos avisava que la legislatura s'havia acabat, ara té projectes al davant, com per exemple continuar presidint la taula de diàleg a càmera lenta amb Pedro Sánchez. Demà, en la sessió de control del Parlament, els grups de l'oposició continuaran pressionant perquè Torra les convoqui. Ho farà sense entusiasme en veure que serà el poble qui haurà de posar les coses a lloc amb unes eleccions.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Bassa no es rehabilita cuidant la seva mare, segons el fiscal

■ Demana al jutge que revoqui els permisos de sortida de la presó concedits a l'exconsellera amb l'article 100.2, ja que l'àrea familiar "no té res a veure amb el delictes" ■ Acusa la Generalitat de "buidar el contingut de la sentència"

Mayte Piulachs
BARCELONA

La fiscalia no afluixa en la seva denúncia que el Departament de Justícia, dirigit per la consellera Ester Capella, usa el reglament penitenciari en benefici dels presos polítics, i l'acusa d'una "voluntat administrativa de buidar el contingut de la resolució judicial", amb referència a la condemna del Tribunal Suprem als independentistes catalans. Així ho expressa en el recurs difós ahir i presentat al jutjat de vigilància penitenciària, al qual pertoca resoldre els casos dels reclusos de Puig de les Basses, per tal que revoqui els permisos de sortida concedits a l'exconsellera Dolors Bassa en aplicació de l'article 100.2. La fiscalia sosté que les sortides de Bassa per cuidar la seva mare gran "no formen part de cap tractament de la tipologia delictiva comesa", i insisteix, com va afirmar en els recursos dels Jordis i de l'exconseller d'Interior Joaquim Forn, que tots ells requereixen "aprendre a respectar la llei", però sense detallar cap mesura ni cap formació concreta.

La junta de tractament de la presó de Puig de les Basses va aprovar flexibilitzar el règim penitencia-

L'exconseller Raül Romeva, en el seu primer dia de sortida del penal de Lledoners per anar a treballar, ahir ■ ACN

ri a l'exconsellera de Treball, Afers Socials i Famílies perquè durant un mes, del 17 de febrer al 17 de març, pugui atendre la seva mare de dilluns a dijous, de 12 a 20 hores, ja que coincideix que la cuidadora que l'atén fa vacances i ningú més de la família se'n pot fer càrrec. La fiscalia, però, exposa que "tenir pares grans que requereixen cures no és exclusiu" de Bassa, i fins i tot retreu a l'exconsellera que, a diferència de la majoria de

L'exconseller Romeva surt per primer cop a treballar

L'exconseller d'Exteriors Raül Romeva va sortir per primera vegada ahir de la presó de Lledoners per anar a treballar en una associació privada, després que la setmana passada la junta de tractament del penal acordés flexibilitzar el seu règim penitenciar amb l'aplicació de l'article 100.2. Romeva, condemnat a 12 anys de presó per sedició, va sortir caminant per l'accés principal

del centre i va marxar en cotxe, acompanyat de la seva parella i dues persones del seu entorn, cap a les 11.15 hores d'ahir. D'acord amb la resolució de la junta de Lledoners, d'aplicació immediata, Romeva podrà sortir de la presó per treballar durant sis hores, tres dies a la setmana.

Romeva és el sisè dels presos polítics que ha sortit de la presó amb l'article 100.2,

després que ho fessin els Jordis, l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell i els exconsellers Dolors Bassa i Joaquim Forn. Avui es preveu que ho faci l'exvicepresident Oriol Junqueras (ERC), que treballarà al campus Manresa de la Universitat de Vic, mentre que els permisos dels exconsellers Jordi Turull i Josep Rull (JxCat) estan en tramitació.

reclusos, ella "no té problemes econòmics per contractar una persona per cuidar la seva mare". A més, la fiscalia recull resolucions recents de la secció 21 de l'Audiència de Barcelona —encarregada de resoldre en segona instància els recursos contra les sortides dels presos polítics—, en què denega a un intern l'aplicació de l'article 100.2 per cuidar la seva mare afectada de Parkinson. "No es pot trencar el principi d'igualtat entre tots els interns", manifesta el fiscal.

A més de l'elevada condemna, 12 anys de presó per sedició, el fiscal sosté que l'exconsellera Bassa "no té déficits en l'àrea familiar" que requereixin les sortides del penal, ni en

La xifra

1

mes per cuidar la mare, del 17 de febrer al 17 de març, va aprovar la presó per a Bassa, quan la cuidadora fa vacances.

l'àmbit social ni laboral. I ja avança que tampoc aprovarà que Bassa surti a treballar per complir la cotització de jubilació.

Pel fiscal, Bassa "no reconeix la comissió delictiva", tot i que l'exconsellera ha afirmat que ja no es dedicarà a la política. I hi afegeix que en el judici Bassa va afirmar que estava en un dilema entre la legalitat i el que era legítim, i el fiscal li retreu ara que "en la seva actuació es va oblidar de totes aquelles persones, també catalanes, que podien pensar i sentir de manera diferent". ■

Trapero apel·lava a la neutralitat dels Mossos, segons els comissaris

Redacció
BARCELONA

Caps dels Mossos d'Esquadra van declarar ahir que el major Josep Lluís Trapero sempre apel·lava en les reunions a la neutralitat del cos, deia que eren "la policia de tots" i demanava rigor en les actuacions. Així ho van ahir testificar

alts càrrecs del cos català en la sessió 22 del judici a l'Audiència Nacional.

Citat per la defensa de Trapero, exercida per la penalista Olga Tubau, Joan Portals, que era comissari en cap de la regió policial metropolitana de Barcelona, va explicar que el 20 de setembre del 2017, quan la Guàrdia Ci-

vil va portar a terme més de 40 escorcolls per l'1-O, entre aquests el del Departament d'Economia, Trapero va donar dues ordres clares. La primera: que en tots els escorcolls es garantissin absolutament les sortides de les comitatives judicials i dels detinguts, si n'hi havia. I la segona: que els efectius que

eren als punts de vigilància antiterrorista s'agrupessin en les unitats d'ordre públic per reforçar la seguretat davant les concentracions ciutadanes.

D'altra banda, s'ha reestructurat el calendari del judici i els informes finals es faran la setmana del 23 de març i l'anterior quedarà sense sessions. ■

Els comissaris dels Mossos Quevedo, Portals, Esquius i Rosell, ahir entrant a l'Audiència Nacional ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El municipalisme reivindica més protagonisme en l'acció de govern

Les direccions de la Federació (FMC) i de l'Associació (ACM) traslladen als presidents Torra i Torrent que volen ser corresponsables de les decisions del govern i el Parlament

El president Torra, amb la delegació de l'FMC que va rebre al Palau de la Generalitat. A sota, el president de l'ACM, Lluís Soler, amb el president del Parlament, Roger Torrent ■ GENCAT / ACN

Redacció
BARCELONA

Les dues entitats municipalistes de Catalunya, la Federació de Municipis de Catalunya (FMC) i l'Associació Catalana de Municipis i Comarques (ACM), van reclamar ahir, respectivament, al president de la Generalitat, Quim Torra, i al president del Parlament, Roger Torrent, la necessitat que el territori tingui més protagonisme en les decisions polítiques del país. En dues reunions institucionals que van coincidir a la mateixa hora al Palau de la Generalitat i a la cambra catalana, els representants dels òrgans de direcció van aprofitar per fer sentir la seva veu i presentar-los els seus respectius plans de mandat.

L'alcalde de Deltebre, Lluís Soler, com a president de l'ACM, que agrupa 937 municipis, va plantejar al president Torrent que els municipis han de ser considerats "aliats es-

Les frases

“Es tramiten moltes lleis i normatives que requereixen un consens previ”

Lluís Soler
PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ
CATALANA DE MUNICIPIS

“Catalunya es construeix des de cada municipi”

Montserrat Candini
ALCALDESSA DE CALELLA I
VICEPRESIDENTA DE L'FMC

tratègic de les institucions per col·laborar i consensuar polítiques efectives per als territoris en benefici de la ciutadania”. Soler, que va estar acompanyat en la trobada pel vicepresident de l'àrea de Dinamització Econòmica, Josep Caparrós, alcalde de la Ràpita; la secretària general, Joana Ortega, i el secretari general adjunt, Sergi Penedès, també li va trans-

metre la voluntat de l'ACM de treballar per la projecció internacional del municipalisme català. Els representants de l'entitat van exposar els principals reptes que té en l'horitzó, que inclouen abordar l'acció climàtica, potenciar la qualitat de vida dels veïns i generar prosperitat. Soler va assenyalar: “Des del Parlament de Catalunya es tramiten moltes lleis i normatives que requereixen un consens previ del municipalisme. Som la primera porta d'atenció dels ciutadans i els que millor coneixem la realitat.” Per això, creu que el valor de la proximitat ha de servir per generar “polítiques més eficaces i més adaptades” a cada territori.

I, al mateix temps, el president de la Generalitat, Quim Torra, coneixia per boca de la presidenta de l'FMC, l'alcalde de Vilanova i la Geltrú, Olga Arnau, i dels altres membres de l'executiva de l'entitat, les necessitats dels

El grup de Poble de Demà vol incloure el dret de secessió a la Constitució

Redacció
BARCELONA

La plataforma El País de Demà, també coneguda com el grup de Poble de Demà, que reuneix sectors sobiranistes contraris a la via unilateral cap a la independència, proposa que des del Parlament de Catalunya es promogui una reforma

constitucional que permeti l'exercici del dret de secessió. Així figura en un document de conclusions, al qual ha tingut accés Efe, elaborat per un equip d'ideòlegs i que serà sotmès a discussió en una trobada que celebrarà la plataforma aquest dissabte a Barcelona, on també es decidirà si es dona suport a la

creació d'una nova opció electoral amb vista a les properes eleccions.

El document defineix el procés com una “gran oportunitat perduda” i diu que la independència és avui “un objectiu difícilment assolible per la via unilateral i la confrontació”. Com a alternativa, el col·lectiu proposa una re-

forma de la Constitució Espanyola en la línia de la llei de claredat canadenc, que “permeti l'exercici del dret de secessió a partir d'un acord polític que estableixi les condicions d'un referèndum d'independència”. Si guanyés el sí, afirmen, això obligaria a una negociació sobre com implementar-la. ■

L'impulsor de la plataforma El País de Demà i enginyer industrial, Antoni Garrell ■ ACN

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Aval de firmes per reduir taxes universitàries

■ La iniciativa legislativa popular (ILP) supera el llindar per tramitar-se com a llei ■ També s'avalua el procés per recollir firmes per crear una reserva natural al Montseny

Xavier Miró
BARCELONA

La comissió de control de les iniciatives legislatives populars (ILP) de Catalunya va validar ahir 62.000 signatures de suport a la tramitació de la modificació de la llei d'universitats per reduir les taxes. El magistrat del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) que presideix la comissió, Daniel Bartomeus, va confirmar ahir als impulsors de la iniciativa que l'Institut d'Estadística de Catalunya ha validat força més de les 50.000 firmes necessàries perquè una ILP es pugui tramitar en forma de llei a la cambra catalana.

Impulsada per sindicats d'estudiants i altres entitats de la societat civil, la ILP proposa modificar l'article 117.3 de la llei 1/2003, d'universitats de Catalunya, relatiu al finançament i als preus públics dels ensenyaments universitaris amb l'objectiu que es pugui aprovar per llei una reducció de les taxes. La ILP, que té per objecte fixar un marc català en el sistema de preus

La xifra

62.000

signatures recollides pels impulsors de la ILP de taxes universitàries eren avalades ahir per la comissió de control.

universitaris fixats per l'Estat, estableix en la proposta de modificació de l'article 117.3 que "correspon a la Generalitat" fixar els preus públics als centres catalans i proposa situar el preu dels ensenyaments "dins de la meitat inferior de la forquilla de preus prevista" per la mateixa llei per cobrir els costos universitaris.

La mateixa iniciativa, però, dona un marge de quatre anys d'adaptació als pressupostos de la Generalitat, de manera que en aquest període els preus se situarien "dins dels dos primers terços" de la forquilla.

Un cop comunicat l'aval de signatures a la mesa i la junta de portaveus del Parlament, aquests òrgans han d'obrir un termi-

ni perquè els grups puguin presentar esmenes de retorn i incloure després la ILP en un ple de la cambra perquè en faci el debat de totalitat abans de quatre mesos.

Reserva al Montseny

La comissió de control també validava ahir els plec de signatures d'una ILP per a la protecció del Parc Natural del Montseny per tal que els encarregats de la iniciativa puguin iniciar la recollida de firmes entre la ciutadania. Aquesta iniciativa impulsada per la Coordinadora per a la Salvaguarda del Montseny, Depana, Ecologistes en Acció i Seo/Bird Life pretén augmentar el llindar de protecció de part de la superfície de l'actual parc natural.

Concretament, es vol que una tercera part de les 31.000 hectàrees incloses al parc natural siguin declarades paratge nacional d'interès natural (PNIN) i que 3.700 dins d'aquest PNIN es converteixin en reserva natural integral per protegir espècies autòctones com el trítol del Montseny. ■

Impulsors de la ILP, ahir, en l'acte públic a l'auditori del Parlament de Catalunya ■ ACN

Els subdelegats de l'Estat a Catalunya continuaran

Redacció
BARCELONA

Tots els subdelegats del govern espanyol a Catalunya continuaran en el seu càrrec. La coalició formada pel PSOE i Unides Podem ha decidit no fer cap canvi al capdavant de les subdelegacions del govern espanyol i els mantindrà

tots. Així el socialista Carlos Prieto es manté al capdavant de la Subdelegació de Barcelona; José Crespin, a la de Lleida; Joan Sabaté, a la de les comarques de Tarragona, i Albert Bramón, a la de les comarques gironines. També continuarà exercint el seu càrrec la delegada a Catalunya, Teresa Cunillera. ■

El subdelegat gironí ■ J.S.

COMTE DE RIUS
INSTITUT

II MARATÓ DE SANG AL COMTE DE RIUS

PER SEGON ANY CONSECUTIU, ELS ALUMNES DE 1r DE BATXILLERAT DE L'INSTITUT COMTE DE RIUS HAN IMPULSAT UNA MARATÓ DE DONACIÓ DE SANG AL CENTRE I HAN ACONSEGUIT UNA NOMBROSA PARTICIPACIÓ D'ALUMNES, PROFESSORS, PERSONAL D'ADMINISTRACIÓ, FAMÍLIES I AMICS DEL COMTE. CENT VINT-I-CINC PERSONES VAN VOLER REGALAR VIDA I, D'AQUESTES, CENT NOU VAN FER DONACIONS EFECTIVES.

EL CENTRE I ELS ALUMNES ORGANITZADORS VALOREN MOLT POSITIVAMENT QUE LA MAJOR PART DELS DONANTS FOSSIN ALUMNES, DELS QUALS MÉS DE LA MEITAT ERA LA PRIMERA VEGADA QUE DONAVEN SANG I QUASI TOTS VAN MANIFESTAR LA SEVA SATISFACCIÓ AMB L'EXPERIÈNCIA I LA VOLUNTAT DE TORNAR A REPETIR-LA.

LA PREPARACIÓ DE LA JORNADA SOLIDÀRIA VA COMENÇAR AMB UN CONCURS DE CARTELLS PROMOCIONALS DE LA MARATÓ, QUE VA TENIR UNA FORTA PARTICIPACIÓ D'ALUMNES I AMB PROPOSTES MOLT INTERESSANTS. A MÉS, ELS ALUMNES DE BATXILLERAT VAN IMPLEMENTAR TOT UN SEGUIT D'ACCIONS DIVULGATIVES, DINAMITZADORES I ORGANITZATIVES PER MAXIMITZAR LA PARTICIPACIÓ DE DONANTS, MINIMITZAR EL TEMPS D'ESPERA I L'IMPACTE EN LES CLASSES. EL PROJECTE TAMBÉ VA COMPTAR AMB LA IMPLICACIÓ DE PROFESSORS I PERSONAL D'ADMINISTRACIÓ, QUE VAN ANIMAR I FACILITAR LA PARTICIPACIÓ DELS ALUMNES.

LA INICIATIVA S'EMMARCA EN L'OBJECTIU DEL CENTRE DE PROMOURE LA RESPONSABILITAT INDIVIDUAL, EL COMPROMÍS SOCIAL I L'IMPULS PER PART DELS ALUMNES D'ACCIONS SOLIDÀRIES I TRANSFORMADORES. EL CENTRE SEMPRE HA VALORAT COM UN DELS SEUS PUNTS FORTS EL SEU ALUMNAT, QUE ES TRADUEIX EN UN BON AMBIENT D'ESTUDI I CREIXEMENT PERSONAL, I AQUESTA ACTIVITAT HO CONFIRMA NOVAMENT. EL CENTRE APOSTA PER UN BATXILLERAT QUE PROMOU LA PARTICIPACIÓ ACTIVA DELS ALUMNES, EL TREBALL EN EQUIP I VIVÈNCIES QUE ENRIQUEIXEN LA FORMACIÓ DE L'ALUMNAT EN AQUESTA ETAPA PREPARATÒRIA PER A ESTUDIS SUPERIORS.

